

je prav lahko mogoče, da par let zaporedoma nastopa oči črni palež trte popolnoma ugonobi, to je uniči, kar bi bilo posebno na cepljenih trtah velikansko škodo; naj pač nihče ne zamudi od lanskega paleža poškodovane trte pri letošnjem obrezovanju tako obdelati, kakor smo tu svetovali.

Kmetijske raznoterosti.

Kako treba shranjevati žito. Žetev je minula, ječmen, rž in pšenico spravljamo počasi v žitnice. Tu je pa treba jako paziti, v kake shrambe spravimo svoj pridelek, drugače utegnemo škodo imeti. Vsak gospodar bi naj zmeril žito in naj si bi to zapisal, da bi čez leto imel pregled, koliko je to ali ono leto pridelal, koliko potrošil in prodal. Veliki in bolj premožni posestniki naj imajo posebne žitnice, najboljše, če je spodaj klet za repo in krompir, zgoraj pa za žito. Taka žitnica naj ima okna, da se žito lahko prezračí, pa pod iz trdega lesa, če je žito na kupih. Od kraja se naj razgrne ne predebelo in večkrat meša, da se presuši, pozneje se lahko zgrne na kupe. Spomladi se mora zopet premešati. Manjši posestniki shranjujejo žito v posebne zaboje ali kadi. Predenj pa žito spraviš v take shrambe, ga moraš prej dobro posušiti, sicer se ti zna skvariti. Pa tudi pozneje ga moraš večkrat mešati. To se zgodi najlojše tako, da ga spodaj pri vratcah spuščáš ven in vsipavaš zopet na vrh, ali pa iz jednega predala ali kadi v drugo. Sploh mora biti žito na čistem, suhem in zračnem prostoru; staro žito se mora tudi večkrat prevejati, da se žički ne zaležejo v njem.

Ali smemo odtrgati listje okoli grozdja? Tu pa tam se je ta slaba navada že vpeljala. Kdor pa to delo opravlja, on ne pozna še namena, ki ga ima listje. Listje je to, kar so človeku pluća. Skozi listje trta diha in izpušča iz sebe nepotrebno vodo. Razun tega pa ima listje še drug velik pomen. Ono namreč napravljaja iz ogljenčeve kisline (neki puh, ki se nahaja v zraku) škrob in sladkor. Ti tvarini se potem spreminjata v različne oblike, ki napravljajo rastlinsko telo. Več nego tri četrt suhih tvarin pride skozi listje v rastlino. Iz tal ne vzame rastlina mnogo več, nego one tvarine, ki ostanejo, kadar rastlino sežgemo (pepel). Iz tega vidimo, kakšen velik pomen ima listje. Brez listja ne moremo pričakovati mnogo in sladkega grozdja. Vsem je znano, da je grozdje od trt, katere je napala peronospera, kisló in malovredno, a ravno tako malovredno je tudi mladje, ki nima nobene moči za prihodnje leto. Zato ne smemo pričakovati od napadenih trt tudi v prihodnjem letu mnogo zaroda. Če odstranimo trti listje, delujemo tudi mi kakor peronospera. Izjema je pa tudi tu in sicer tedaj, če grozdje jeseni močno gnije. Takrat moramo odstraniti par listov okoli grozdja in sicer zato, da pride k temu lažje zrak in svetloba. S tem dosežemo, da se mokro grozdje prej osuši in jagodna kožica na solncu bolj vtrdi. Tako grozdje ne gnije potem tako lahko. To delo je treba pa opravljati polagoma, kajti če pride jagoda, ki je bila vedno v temi, kar naenkrat na solnce, se navadno prepari. Na mladikah, ki so namenjene za napejalec v prihodnjem letu, je najboljše tudi v takem slučaju obdržati listje.

Poučni in zabavni del.

Ženski boj na Angleškem.

(Konec.)

Večina čitateljev si bode mislila, da ta dama ni bila normalna v možganih, in temu mnenju tudi ne bomo

oporekali. Sploh je v Ameriki prišlo to gibanje že do skrajne meje, kar o Angleškem še ne moremo trditi. Vsaj dandanes bi Miss Buffon s svojimi čudnimi idejami našla jako malo privržencev na Angleškem.

Neka druga dama, Lady Florence Dixie, je postala največja nasprotnica Gladstone-ova, katerega je preje visoko čislala, ko je ta državnik objavil svoje pismo proti ženski volilni pravici. Moža, s katerim je preje najbolj prijateljsko občevala, je razžalila osebno, izrazila mu je svoje zaničevanje, imenovala ga je v nekem pismu „stari veliki humbug“ itd.

Sedaj pa poslušajmo velenobraženo, prostomiselnó, tudi v verskih vprašanjih z znanstvenim preiskavanjem stopajočo gospo Lynn Linton, ki z rezkim sarkazmom nastopa proti prenapetim zagovornikom ne ženske enakopravnosti, ampak ženske nadvlade.

Precej, ko so se prikazali prvi izrodki tega pretiravanja, oglašila se je v „Saturday Review“ z ironiško pisanimi članki „Deklica naše dobe“, kjer je s svojim ostrim peresom hujše zbadala in pobijala svoje nasprotnike, kakor najzagrizenejši sovražnik nežnega spola. Lynn Linton posebno ostro obsoja telesne vaje ženskega spola, v čemur ji pa nikakor ne moremo pritrditi s stališča moderne higijene.

Posebno brezobzirno nastopa proti onim „divjim ženam“, ki bi rade kar od danes do jutri preobrnile ves družabni red. Obsoja jih z besedami: „Rien n' est sacré pour un sapeur“.

Če prav je Lady Lynn Linton vsestransko in temeljito izobražena, vendar je nasprotnica ženske volilne pravice, kar je vsekako čudno.

Jeden najtehtnejših vzrokov, katere navajajo zagovorniki ženske volilne pravice, je ta, da bi se neznosni boji mej političnimi strankami pod vplivom dam nekoliko ublažili. V politiško življenje bi s tem prišlo nekaj več zmernosti, katere dandanes tako pogrešamo.

Toda, to je zelo težko verjeti, ker vidimo, na kakšen način hoče priti ženski spol do svojih pretveznih pravic. Neka voditeljica v tem dolgotrajnem boju je naravnost rekla: „Da, res je, da se politični boji ne bodo ublažili, ako zadobi ženski spol volilno pravico. Toda, to nas prav nič ne briga. Mi zahtevamo samo naše pravice“.

Mnogim prevročekravnim privrženkam tega gibanja se je že zgodilo, da so si s prevelikim trudom in večnim potovanjem v svrhu agitacije nakopale hude bolezni in s tem zgodnjo smrt.

Neka taka bojevница je vedno potovala za odličnim državnikom, nekdanjim članom kabineta, Sir Henry James-om, ki je bil nasprotnik ženske volilne pravice, da bi ga osebno pobijala, kadar je govoril pred svojimi volilci.

Nahajajo se tudi žene, ki so tako vnete za „sveto“ stvar, da se branijo nositi imena svojih soprogov. Po poroki še zmirom obdrže svoje ime le s tem razločkom, da pristavljajo k svojemu imenu „Mrs“ t. j. gospa. V družbi je privedlo že do marsikaterega neljubega slučaja.